

HỌC TẬP THẦN ÁI THỂ NHÂN -Tập 1

Lão Pháp sư Tịnh Không chủ giảng ngày 24/8/2018 tại UNESCO Tịnh Không chi hữu xã Liên Hiệp Quốc (Association of Master Chin Kung's Friends at UNESCO).

Kính thưa chư vị pháp sư, chư vị đồng học!

Xin chào mọi người!

Hôm nay là lần đầu tiên tôi diễn giảng tại UNESCO Tịnh Không hữu xã của Liên Hiệp Quốc. Trước tiên chúng tôi xin giới thiệu sơ lược về học xã này.

Vào tháng 3 năm ngoái, chúng tôi có thỉnh mời các vị đại sứ của Liên Hiệp Quốc đến Úc châu thăm quan, thăm quan sự đoàn kết tôn giáo, đoàn kết chủng tộc của Toowoomba. Sau khi xem xong, họ rất hoan hỷ, trong quá khứ, mặc dù chúng tôi đã báo cáo qua nhiều lần. Tuy giảng rất tường tận thể nhưng không có người tin tưởng, mãi cho đến khi các vị đại sứ trở về UNESCO báo cáo với mọi người. Lúc đó mới mang lại một tia hy vọng chắc chắn cho việc đoàn kết tôn giáo, đoàn kết quần tộc. Thật là đáng quý. Họ đã làm được 1 việc tốt. Trong bản báo cáo họ có đề nghị với đại hội thiết lập 1 văn phòng làm việc cho chúng tôi. Chúng tôi đã đón nhận và chính thức đi vào Liên Hiệp Quốc. Trong nửa năm qua nhờ vào sự nỗ lực của đại chúng, sự hộ trì của quý đồng học. Tịnh Không chi hữu xã đã được thành lập và một phòng thu âm cũng đã được sử dụng.

Hôm nay bài học đầu tiên tôn giáo của chúng ta đã đi vào Liên Hiệp Quốc. Đây là một chuyện tốt. Liên Hiệp Quốc đã khẳng định các tôn giáo trên toàn thế giới đều là giáo dục, chẳng phải mê tín. Có nhiều bạn hỏi tôi, tôn giáo là giáo dục sao? Họ cảm thấy rất kỳ lạ. Tôi nói: Bạn hãy xem mỗi vị giáo chủ, người sáng lập tôn giáo trên thế giới đều giống như Phật Thích Ca Mâu Ni giảng kinh thuyết pháp. Phật Thích Ca Mâu Ni 30 tuổi đã vì chúng ta thị hiện khai ngộ rồi. Sau khi khai ngộ Ngài đối với vũ trụ, đối với nhân sinh đã hiểu rõ một cách triệt để. Sau đó, đến vườn Lộc Uyển tìm lại 5 người bạn đồng tu và báo cáo lại với họ. Từ nơi đây Ngài đã bắt đầu việc giảng kinh, dạy học của mình và truyền đến năm nay là 3000 năm rồi. Chúng ta hãy quan sát tỉ mỉ, có nhiều tôn giáo dù muộn hơn Phật giáo vào khoảng 1000 năm về trước, họ cũng đã không ngừng truyền bá giáo pháp của họ ra và cho đến nay như chúng ta đã biết có mười mấy tôn giáo đã thành công trong việc truyền giáo của họ.

Tuy nhiên chúng ta cần có sự nhận biết chính xác về các tôn giáo trên thế giới. Văn tự truyền thống của Trung Quốc, danh từ tôn giáo là gì? Theo Hán tự của Trung Quốc đây là một truyền thống văn hóa ưu tú có một không hai trên thế giới này. Nó không phải chỉ là mẫu tự, mà mỗi một chữ đều có hàm nghĩa rất sâu sắc. Với hai chữ tôn giáo, chúng ta tách rời ra để tìm hiểu. Tôn có ba ý nghĩa: thứ nhất là Chủ yếu, thứ hai là Trọng yếu, thứ ba là Tôn sùng.

Còn giáo cũng có ba ý nghĩa: Giáo dục, giáo hóa, giáo học.

Hai chữ tôn giáo đã bao gồm hết tất cả ý nghĩa nói trên. Do đó, khi kết hợp hai chữ tôn giáo lại thì nó chính là giáo dục chủ yếu của nhân loại, giáo học chủ yếu của nhân loại và là sự giáo hóa tôn sùng của nhân loại.

Thật vậy sao? Nếu bạn không tin, bạn có thể tìm hiểu kỹ xem. Phật giáo ở Trung Quốc đã được lưu truyền hơn 2500 năm rồi. Tiếc thật với truyền thống văn hóa Trung Quốc, Phật giáo đã chiếm một phần quan trọng. Những điển tích được bảo tồn phong phú nhất đó là đại tạng kinh. Qua nhiều đời của chư vị tổ sư đại đức, họ cũng giống như Đức Phật Thích Ca Mâu Ni vậy. Cả một đời làm công tác giáo dục Phật đà. Mỗi một triều đại, người ngoại quốc gọi là thế kỷ, hiện nay là thế kỷ 21. Mỗi thế kỷ đều có những vị đại sư, những vị xuất gia, cư sĩ tại gia anh kiệt xuất chúng, những nhân tài thuộc hàng đại sư đều đã chứng minh cho chúng ta thấy.

Hôm nay, chúng ta đặt câu hỏi, nếu bảo tôn giáo là giáo dục thế thì tôn giáo dạy những gì, khóa trình dạy học ra sao. Trong tất cả kinh điển của tôn giáo, quý vị đều có thể nhìn thấy, nó đều có giáo dục luân lý, giáo dục đạo đức, giáo dục nhân quả và giáo dục trí tuệ. Khi khai ngộ rồi, đại triệt đại ngộ, tức là tự tánh, chân tâm, trí tuệ được phát huy tác dụng khả năng của nó một cách trọn vẹn. Trong Phật giáo gọi là chứng quả.

Phật giáo khi truyền sang Trung Quốc được 2000 năm vào thời Đông Hán, cách thời đại của Khổng Tử, Mạnh Tử không xa. Nó đã trở thành một loại truyền thống văn hóa không thể thiếu của Trung Quốc. Nói đến truyền thống văn hóa của Trung Quốc thì dùng Nho-Thích - Đạo làm đại biểu. Nho -Thích - Đạo của Trung Quốc đều nói đến luân lý, nói đến đạo đức, nói đến nhân quả và nói đến thánh học. Những bậc thánh hiền sau khi khai ngộ rồi họ đều đi giảng kinh dạy học và còn để lại rất nhiều những tư liệu.

Nhà Đường khi lập quốc, Đường Thái Tông, tức Lý Thế Dân đã tìm năm vị Hán học gia vì ông soạn một bộ sách Quần Thư Trị Yếu. Bộ sách này là gì? Nó chính là tinh hoa của truyền thống văn hóa Trung Quốc. Đường Thái Tông nhờ vào bộ sách này để tu thân, nhờ vào bộ sách này để tề gia và cũng nhờ vào bộ sách này để trị quốc, bình thiên hạ. Nhà Đường đã thực nghiệm bộ sách này 300 năm, qua lần thực nghiệm truyền thống văn hóa này, thấy rất hữu dụng. Thời bấy giờ hữu dụng, hiện nay vẫn còn hữu dụng, dùng Quần Thư Trị Yếu để trị quốc tôi tin tưởng chắc chắn sẽ có những thành tích chính trị khả quan. Là tấm gương tốt cho người làm lãnh đạo chính trị.

Văn hóa Phật giáo đã ăn sâu mọc rễ tại Trung Quốc, nhiều đời vua chúa không một vị nào mà không tôn sùng lời dạy của Phật đà. Trên lịch sử cho tới ngày hôm nay chúng ta thấy các chùa chiền cổ xưa vẫn còn tồn tại cho đến bây giờ. Đây là một bằng chứng.

Thế thì Phật giáo dạy gì, như vừa mới nói, Phật giáo dạy luân lý đạo đức, nhân quả, dạy những trí tuệ mà họ tu học đạt được. Chẳng những thời bấy giờ có lợi lạc và có thể truyền đến thế hệ mai sau vẫn còn hữu ích, cho tới nay đã được phiên dịch sang mười mấy loại văn tự khác nhau. Chúng tôi tin tưởng khi mỗi vị lãnh đạo của một quốc gia nếu đọc được bộ sách này chẳng những có thể khiến nước nhà được cường mạnh và còn có thể dùng trí tuệ chân thật và kinh nghiệm lịch sử để hóa giải rất nhiều những sự đối lập trên thế giới, cũng như những tai nạn do chiến tranh đem đến. Bộ sách này có thể trị quốc, có thể bình thiên hạ. Thiên hạ chính là thiên hạ thái bình và cũng là sự truy cầu của chúng ta mong quả địa cầu này đi đến chỗ ổn định hài hòa, cùng sinh tồn, cùng hưởng sự phồn vinh với nhau. Bộ sách này thật sự có công đức. Giáo dục tôn giáo với bộ sách Quân Thư Trị Yếu này là có sự hỗ trợ lẫn nhau. Ngày nay chúng ta đã tìm thấy bộ sách này rồi, nên ấn tống thật nhiều để lưu hành chúng ta hãy đề xướng, giới thiệu cho người đời. Muốn vậy trước tiên chúng ta phải có một thân tâm khỏe mạnh.

Hai tháng gần đây tôi không có giảng kinh và cảm giác có lỗi với quý vị đồng tu. Trong hai tháng này tôi làm gì, tôi điều dưỡng thân thể, thấy cũng có một ít hiệu quả. Như người xưa Trung Quốc nói, năm tháng không chờ đợi một ai, câu nói này quả đúng sự thật. Năm nay tôi đã 92 tuổi rồi thân thể lão hóa, thị lực không còn như xưa, quá khứ đọc sách không cần đeo mắt kính, bây giờ đọc sách không thể thiếu mắt kính, lỗ tai phải đeo máy trợ thính, còn viết chữ thật đúng như người xưa nói, cầm được cây bút lên thì quên mất chữ để viết. Chẳng những tôi là như vậy còn hai người bạn học già của tôi là giáo sư Từ Tĩnh Dân, giáo sư Giang Giật Tử khi ba người chúng tôi gặp nhau đều cảm thấy sâu sắc như vậy. Già rồi, tinh thần thể lực không như xưa, so với 1-2 năm về trước thật là khác nhau nhiều quá. Do đó, tôi tạm ngưng việc giảng kinh để điều chỉnh thân thể thấy cũng đỡ lắm. Có một chút hiệu quả nhưng không ngờ Liên Hiệp Quốc lại trao cho tôi một nhiệm vụ là muốn chúng tôi giúp đỡ quả địa cầu này hóa giải xung đột, hóa giải đối lập. Hy vọng tôn giáo có thể đoàn kết, quần tộc có thể đoàn kết, muốn vậy mọi người nên mở rộng tâm lượng của mình ra để bao dung người khác, bao dung những tôn giáo khác nhau, những quần tộc khác nhau chúng ta là một nhà, là người trong một nhà. Do đó, trong hai tháng nay tôi đã đọc qua rất nhiều kinh điển của những tôn giáo khác nhau. Trong tôn giáo 360 đã tìm ra các kinh điển nêu rõ những điểm trọng yếu, cách tu trọng yếu của tôn giáo, trọng tâm tư tưởng của tôn giáo. Cũng chính là trọng tâm mà chúng ta cần phải học, cần phải nắm bắt.

Trọng tâm đó là gì? Chính là chữ ái, trong tất cả kinh điển của tôn giáo, không một tôn giáo nào mà không đề cập đến chữ ái. Bác ái, Nhân ái và Khiêm ái. Cho nên một câu “thần ái thế nhân” là bao gồm hết tất cả những thứ ái trên. Đây chính là trọng tâm tư tưởng của giáo dục tôn giáo. Chúng ta hãy khiến ái tâm của mình nó tương đồng với ái tâm của thượng đế không hề có một mảy may khác biệt, và luôn ôm giữ nó ở trong tâm, buông bỏ đi cái vọng tâm, tạp

niệm, chỉ gìn giữ chân tâm và ái tâm để đại diện cho thượng đế, đại diện cho thần, đại diện cho Phật Bồ Tát, đại diện cho chân chủ đi yêu thương mọi người. Đây chính là giáo dục tôn giáo. Khóa trình của nó có bốn môn, bốn môn này chúng cần phải nỗ lực để học. Đó là giáo dục luân lý, giáo dục đạo đức, giáo dục nhân quả và giáo dục trí tuệ của thánh hiền. Bốn môn này chính là nội dung dạy học của tôn giáo vậy.

Ngày nay luân lý đã bị đánh mất rồi, chúng ta cần phải tìm trở lại nếu muốn xã hội được ổn định, thế giới được hòa bình chúng ta nhất định tìm nó trở lại. Chư cô thánh tiên hiền của Trung Quốc vô cùng xem trọng giáo dục, nội dung dạy học cũng là bốn thứ này. Do đó khi giáo dục Phật đã truyền sang Trung Quốc liền được người Trung Quốc lập tức đón nhận ngay. Vì sao vậy ? Vì Phật giáo rất tiếp cận với những lời nói của chư cô thánh tiên hiền Trung Quốc. Thời đại ngày nay khoa học kỹ thuật tiến bộ, bốn loại giáo dục này đã không còn nữa. Trong khoa học vẫn còn tiếp cận với trí tuệ, thế nhưng về nhân quả, đạo đức, luân lý đã không còn. Ngày nay con người phú quý, phú nhưng mà không vui, quý dù địa vị cao nhưng bị đại chúng trong xã hội xem thường. Hiện nay cái gì được xem là trên hết. Đồng tiền là trên hết. Một xã hội như vậy làm sao mà không loạn. Tóm lại vì muốn không cô phụ tình nghĩa của Liên Hiệp Quốc, đáp ứng tình nghĩa của các tôn giáo trên toàn thế giới đã thiết lập một văn phòng làm việc cho chúng tôi. Thật vô cùng cảm tạ, chúng ta phải tìm trở lại giáo dục tôn giáo thần thánh, nỗ lực học tập, Trước tiên học tôn giáo của chính mình, sau mới học thêm những tôn giáo khác, ngõ hầu tìm ra những điểm gần nhau mục tiêu trung cực của chúng ta là hy vọng thế giới vĩnh viễn không còn xung đột, không còn đối lập, không còn sự hiểu lầm lẫn nhau. Hy vọng quả địa cầu này thật sự có nhân ái, hòa bình. Do đó, bài học đầu tiên xin nói thưa với quý vị là chúng ta phải có sự nhận thức ý nghĩa chân chánh đối với tôn giáo.

Hôm nay thời gian đã hết chúng ta học tập đến đây. Xin cảm tạ mọi người.
